

Det næste spørgsmål er også stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 6

Kl. 14:33

4) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af **Jens Peter Vernersen** (S):
Vil ministeren helst have, at privathospitalerne udgør 2 pct. af det offentlige sundhedsvæsen eller 50 pct.?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er vist variationer over det samme tema, som vi lige har haft, som hr. Jens Peter Vernersen citerede mig for i det forrige spørgsmål, nr. S 5. Det er for mig ikke afgørende, om privathospitalerne kommer til at udgøre 2, 10 eller 20 pct. eller mere. Jeg vil helst have, at privathospitalerne udgør den procentdel af det samlede sundhedsvæsen, som giver mest sundhed for alle. For mig er det underordnet, hvad det så er, når man omregner det til procent.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor Socialdemokraterne har så vanvittig travlt med at flygte fra deres eget sundhedsudspil af 23. april 2008, for der er ikke sagt noget i min tale, som der ikke er hundrede procent dækning for i Socialdemokraternes eget udspil. Den diskussion, jeg ønsker, er, at vi smider håndskyheden over for de private og lader være med at være ideologiske for ideologiens skyld, men er pragmatiske og finder ud af, at hvis vi kan få noget udført i det private, så lad os være glade for, at det bliver udført, for det frigør nogle ressourcer i det offentlige sundhedsvæsen, som også er hårdt presset og vil være det i den kommende tid.

Lad os da bare bruge ressourcerne bedst muligt i stedet for at tænke i den der systemtankegang, at det er så vigtigt, hvem der producerer en offentlig ydelse. Det er i virkeligheden det, der er min pointe. Det er lidt ligegyldigt, hvem der producerer den offentlige ydelser, bare det er en offentlig ydelse, hvortil der er fuldstændig lige og fri adgang for alle. Lad mig minde om, at der vel ikke er nogen ved deres fulde fem, der vil hævde, at den privatpraktiserende læge ikke er en offentlig ydelse.

Jens Peter Vernersen (S):

Den privatpraktiserende læge er jo næsten mere offentligt ansat end nogen som helst anden efter de regler, der bliver sat op for vedkommende, selv om man ynder at kalde det noget andet. Men det, der er afgørende, er jo, at det åbenbart er ligegyldigt for ministeren, om det er 2 pct. eller 50 pct., der behandles i den private sektor. Det er ikke ligegyldigt, hvis vi skal se på de offentlige hospitalers mulighed for at udføre behandling. Hvis det var 50 pct., er det jo sådan set hele den kirurgiske del af de offentlige hospitaler, der er væk, så har man kun de medicinske patienter tilbage. Det vil være virkeligheden. Disse medicinske patienter fylder faktisk så meget og vel endda endnu mere, hvis man ser på sengedage, liggedage osv.

Så kan man altså på de offentlige hospitaler alene have ældre mennesker tilbage, der ligger på de medicinske afdelinger, og når de så har brug for en kirurgisk læge, så har man ikke vedkommende, men så kan man måske hyre enovre på privathospitalet.

De tanker, der ligger i ministerens svar, er jo fuldstændig vanvittige, og jeg vil bare sige, at hvis der i Socialdemokraternes oplæg et eneste sted står, at vi mener, at det er ligegyldigt, om det er 2 pct. eller 50 pct., så vil jeg godt have det citeret og læst op. Ministeren skal altså være lidt varsom med at påstå hvad som helst her i Folketingssalen.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:35

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det sidste har hr. Jens Peter Vernersen fuldstændig ret i, men det samme må jo også gælde hr. Jens Peter Vernersen, selv om det er mig, der udtaler mig under ministeransvar.

Jamen jeg forstår sådan set ikke, hvorfor man flygter fra sin egen diskussion. Jeg har en ret uideologisk og meget pragmatisk tilgang til, at jeg gerne vil have mest sundhed for pengene. Jeg synes, det må være det, borgerne må være interesseret i. Og så siger jeg, at jeg er lidt ligeglad med, om en offentlig ydelse er offentligt produceret eller privat produceret.